

15 OTÁZEK PRO EVOLUCIONISTY

EVOLUČNÍ TEORIE OČIMA VĚDY

EVOLUCE: materialistická představa o tom, že vesmír, Země, život, příroda i člověk s veškerou jejich složitostí a rozmanitostí jsou výsledkem slepých procesů a nesmírných časových období v řádu miliard let.

Vydavatel © Maranatha z.s.
Jemnická 887/4, Praha 4
www.maranatha.cz
www.genesisera.cz

Hlavním podkladem pro vytvoření této brožurky je leták s názvem 15 Questions for Evolutionists, 2014 od Creation Ministries International, který byl redakčně upraven a rozšířen.

Redakčně upravil a doplnil Mgr. Libor Votoček
Grafická úprava a sazba Filip Podsedník
Vydání první, Praha 2022
ISBN 978-80-87265-51-2

1

JAK VZNIKL ŽIVOT?

Britský kosmolog a evolucionista profesor Paul Davies prohlásil: „Nikdo neví, jak se směs neživých chemikálií spontánně zorganizovala do první živé buňky.“¹ Podobně hovoří i Andrew Knoll, profesor biologie z Harvardu: „Opravdu nevíme, jak na této planetě vznikl život.“² Přestože zastánci evoluce často a rádi říkají, že vznik života není součástí evoluční teorie nebo že přesně neví, jak k němu došlo, nepochybují o tom, že vznikl spontánně z neživé hmoty souhrou fyzikálních a chemických procesů a zákonů. Jednou věcí je ale osobní víra člověka a druhou známá vědecká fakta. Tak například i ta nejjednodušší buňka obsahuje stovky různých druhů proteinů včetně jazykově kódovaných výrobních programů k jejich vytvoření. Pokud bychom jen jediný z nich chtěli vytvořit metodou pokus-omyl a použili bychom k tomu všechny atomy ve vesmíru se všemi jejich vazebnými schopnostmi a molekulárními vibracemi, nepodařilo by se nám to ani za celé předpokládané evoluční stáří vesmíru 13,82 miliardy let. Pro srovnání, pokud byste např. v národní loterii vyhrávali každý týden hlavní cenu, a to nepřetržitě celých 5 miliónů let, což je údajně doba, po kterou na Zemi, dle evolučního modelu, existuje lidstvo, stále by se jednalo o nesrovnatelně menší zázrak, než je spontánní vznik života z neživých chemikálií. Pokud je veškerý život založen na informaci, řádu a organizaci, které nelze odvodit z hmoty, na základě čeho potom chceme vznik života připsat pouhému náhodnému slučování chemikálií bez jakéhokoliv plánu a inteligence?

VÍCE INFO

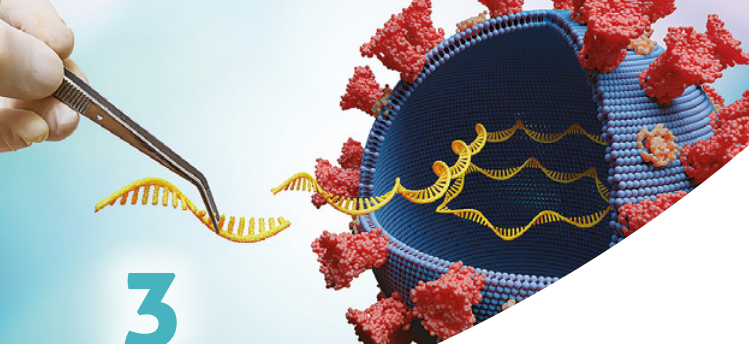

JAK VZNIKL KÓD DNA?

Kód (jazyk) je nenáhodnou, unikátně uspořádanou a svobodně zvolenou soustavou písmen (znaků) a slov, ve které pořadí ani smysl jednotlivých písmen a slov není určen chemickými vlastnostmi materiálu, na kterém je kód napsán. Podobně jako informace, kterou právě teď čtete, není produktem chemických vlastností inkoustu a papíru (či pixelů na obrazovce). Světově uznávaní informační vědci, jako prof. Dr. Ing. Werner Gitt nebo prof. Dr. Robert J. Marks, hovoří už desítky let o informaci jako o nemateriální veličině, kterou nelze kauzálně odvodit z hmotného nosiče. Á propos, znáte nějaký kód (jazyk), který vznikl bez zásahu inteligence? Zkusili jste třeba někdy něco naprogramovat nebo rovnou vytvořit programovací jazyk? Ať už je Vaše odpověď jakákoliv, zcela určitě jste se neobešli bez výpočetního hardwaru, operačního systému a alespoň základní konceptuální znalosti jazyka. Evoluce však nic takového nikdy neměla. Světově proslulý americký filozof, lingvista a evolucionista profesor Noam Chomsky řekl: „*Jazyk je procesem svobodné tvorby; jeho zákony a principy jsou neměnné, avšak způsob, jakým jsou tyto principy tvořeny používány, je zcela svobodný a nekonečně variabilní. Dokonce i výklad a užití jednotlivých slov vyžaduje proces svobodné tvorby.*“ Ukazuje se tedy, že jazyk je založen na unikátní kombinaci neměnných informačních zákonů a zcela svobodných rozhodnutí jeho uživatelů. Kde se ale vzaly ty informační zákony, myslící uživatelé i jejich svobodná vůle včetně DNA kódu jejich těl?

VÍCE INFO

3

MOHOU MUTACE VYTVÁŘET NOVÉ GENETICKÉ INFORMACE?

Mutace jsou, jak známo, náhodné chyby vznikající při kopírování či špatném opravování genetických instrukcí v DNA kódu (obecně ve všech kódech uvnitř buněk). Radíme mezi ně např. záměnu, vypuštění či přidání „písmene“, zdvojení genů či chromozomové aberace, jako je např. inverze. Jak ale mohlo pouhé kumulování těchto chyb vytvořit 3 miliardy správně seřazených písmen v lidské DNA potřebných k údajné proměně mikroba v mikrobiologa, když víme, že v jakémkoliv jiném kódu se takto informace naopak ztrácejí? V genomu člověka totiž nejsou jen informace o tom, jak vytvářet jednotlivé proteiny, ale také jak kontrolovat jejich využití a spousta dalších nezbytných instrukcí. Lze to připodobnit ke kuchařce, která obsahuje nejen seznamy potřebných ingrediencí, ale také návody, co, jak a kdy použít. Jedno bez druhého nedává smysl. Drtivá většina mutací má zhoubné účinky a způsobuje přes 1000 lidských nemocí, jako je např. hemofilie. Jen vzácně představují pro organismus dočasnou dílčí výhodu, vždy však vedou k poškození nebo ztrátě původně velmi dobrých informací. Otázkou tedy je, jak mohly pouhé modifikace již existující DNA vytvořit zcela nové biochemické dráhy či vysoce sofistikované nanostroje uvnitř buněk nebo dokonce zcela nové organismy a uskutečnit tak evoluci od bláta k uklízečce? Jak mohl tímto způsobem vzniknout např. 32dílný otáčivý molekulární nano-motor ATP syntáza produkující klíčovou energetickou molekulu ATP pro vše živé? Nebo motorový protein kinesin doručující balíčky uvnitř buněk?

VÍCE INFO

4

PROČ JE TZV. PŘIROZENÝ VÝBĚR ZTOTOŽŇOVÁN S EVOLUCÍ?

Přirozený výběr, označovaný často jako přežívání nejlépe přizpůsobených, ve skutečnosti není tvořivým procesem, ale pouze procesem třídícím, kdy se vybírá z již existujících – hotových – jedinců, a tedy z již existující genetické informace. Z logiky věci tedy nemůžeme vybírat, dokud není jasné, co se vybírá, a to může být jasné až tehdy, „máme-li v rukou hotovou věc“, např. psa s určitou délkou srsti a nohou nebo ptáka s určitým tvarem zobáku či motýla s určitým zbarvením apod. Přirozený výběr proto může vysvětlovat přežití nejzdatnějšího jedince v populaci (tj. proč jisté geny zvýhodňují daného jedince v daném prostředí), ale nikoliv jeho původ (tj. odkud se vzaly jeho geny nebo on sám) nebo dokonce původ všech živých organismů. Je to podobné, jako bychom chtěli např. výběrem nejvhodnějšího vozidla pro oblast, ve které žijeme, vysvětlit, jak byl daný automobil vyroben nebo dokonce odkud se vzal první automobil. Jinými slovy, smrt jedinců neschopných přežít v daném prostředí ani přežití těch ostatních nevysvětluje původ znaků (schopností) umožňujících jejich přežití. Přirozený výběr tedy skutečně nelze ztotožňovat s evolucí od mikrobů k lidstvu. Ne náhodou byl přirozený výběr objeven vědci zastávajícími biblický stvořitelický model, který na tyto důležité rozdíly upozorňuje od samého začátku. Pokud tedy změny v růstu či zakrňování pěnkačích zobáčků nedovedou vysvětlit původ zobáčků ani původ samotných pěnkačů, jak si Darwin myslel, proč je potom přirozený výběr uváděn jako vysvětlení evoluce od mikrobů k lidstvu?

VÍCE INFO

A close-up photograph of several hands of different skin tones working together to assemble white puzzle pieces. The hands are positioned around the pieces, some holding them in place while others are about to fit them together. The background is softly blurred, showing more hands and what appears to be a table or workspace.

5

JAK VZNIKLY KOMPLEXNÍ BIOCHEMICKÉ DRÁHY?

Všechny komplexní metabolické dráhy, pod kterými si můžeme zjednodušeně představit schopnost buněk zpracovávat všechny cukry, tuky, bílkoviny i další látky přijímané v potravě, se neobejdou bez navazující spolupráce celé řady přesných proteinových/enzymových molekulárních součástí. Je to podobné, jako byste ve své domácnosti mohli vstupovat do jednotlivých místností a v nich zapínat a vypínat jednotlivé spotřebiče pouze tak, že byste do nich vkládali speciální trojrozměrné klíče. Nebo si představte kancelář, ve které byste museli něco podobného vložit do každé tiskárny, kopírky, skartovačky nebo telefonu, jinak by prostě nefungovaly nebo jen velmi omezeně. Přesně tak se totiž chovají všechny výrobní a kontrolní mechanismy v každé buňce našeho těla i všechny metabolické dráhy, díky kterým můžeme dýchat, mluvit, chodit či cokoli dalšího, co obvykle považujeme za naprostou samozřejmost. Bez enzymových spouštěcích klíčů bychom zkrátka nepřežili ani minutu, a to ani v případě, že bychom spořádali plný stůl jídla. Bez enzymů – a máme jich v sobě tisíce různých druhů, často v přesně naprogramovaných sekvencích – bychom z něj totiž nedokázali strávit ani jediný gram. A teď si zkuste představit, že by se něco tak dokonale vyladěného vytvořilo pouhým náhodným slučováním jednoduchých chemikálií? Evoluční biochemik Franklin Harold napsal: „Musíme připustit, že v současné době nemáme žádné podrobné darwinovské vysvětlení evoluce ani pro jedinou biochemickou či buněčnou soustavu, pouze celou řadu blouznivých spekulací.“³

VÍCE INFO

6

BYLY ŽIVÉ ORGANISMY NAPLÁNOVÁNY?

Bývalý oxfordský zoolog a ateista Richard Dawkins napsal: „*Biologie je studium složitých věcí působících dojemem, jako by byly navrženy s určitým záměrem.*“⁴⁴ Podobně i Francis Crick, zastánce hypotézy tzv. řízené panspermie a spoluobjevitel dvojšroubovicové struktury DNA, napsal: „*Biologové musí mít neustále na paměti, že to, co vidí, nebylo naplánováno, nýbrž že se to zřejmě vyvinulo.*“⁴⁵ Na základě čeho ale mohou evolucionisté vědět, že život na této planetě nebyl naplánován, navíc když na všech živých organismech pozorujeme mimořádně sofistikovaný design, který v mnoha zásadních ohledech převyšuje všechny lidské výtvary? Protestuje snad někdo, když archeolog řekne, že nalezená keramika svědčí o díle lidských rukou nebo že text na kamenné desce napsaný neznámým jazykem dokazuje, že jeho autor uměl mluvit lidskou řečí? Jakmile však někdo prohlásí, že důmyslný design živých organismů svědčí o geniálním Designérovi, nebo jazykově kódovaná genetická informace o velkém Programátorovi, který je nad hmotou i nad člověkem, pak to přijatelné není. Ne náhodou upozornili na tento dvojí metr jako první kreacionisté, kteří o velkém Designérovi hovoří zcela samozřejmě již od samého začátku. Jestliže tedy evolucionisté obviňují kreacionisty z propagace náboženství, proč totéž neaplikují na svou vlastní víru? Pokud je věda opravdu nestranným pokusem omylného člověka nalézt pravdu o světě a jeho fungování, potom by zjevný design v přírodě i v člověku neměl být ignorován. Jinými slovy, proč mají někteří vědci potřebu omezovat vědu pouze na materiální příčiny?

7

JAK VZNIKL MNOHOBUNĚČNÝ ŽIVOT?

Jak se jednobuněčné organismy zaměřené pouze na své vlastní přežívání „naučily“ mezi sebou spolupracovat a specializovat tak těsně a komplexně, jak to vidíme dnes pouze mezi buňkami mnohobuněčných, když víme, že dodnes nic takového nedovedou? Z vědeckého hlediska by evoluční přechod od jednobuněčných organismů k mnohobuněčným vyžadoval spontánní vznik hned několika naprosto unikátních schopností, jejichž původ je pro evoluční komunitu velkou záhadou:

- 1. Genetická identita** – všechny buňky v těle mnohobuněčného organismu jsou geneticky totožné, což je v evoluci jednobuněčných prakticky nedosažitelné a hlavně nežádoucí.
- 2. Regulace a komunikace** – buňky mnohobuněčných organismů obsahují unikátní, nejméně čtyřúrovňovou genovou regulační síť a komplexní chemickou signalizaci pro mezibuněčnou komunikaci a koordinaci růstu a aktivity, kterou jednobuněčné nemají, a to ani v koloniích. Bez toho nelze např. vystavět kompletního mnohobuněčného jedince z jediné buňky – zygoty.
- 3. Opravné mechanismy** – mnohobuněčné organismy vyžadují velmi odlišné kontrolní a opravné mechanismy s využitím tzv. kmenových (nediferencovaných) buněk schopných následné diferenciaci, což u jednobuněčných neexistuje.
- 4. Množení** – u jednobuněčných organismů platí, že přirozený výběr upřednostňuje ty jedince, kteří se množí lépe. Pokud by se takto chovaly buňky v tělech mnohobuněčných, vedlo by to k rychlému rozvratu uvnitř těla a pravděpodobně i k smrti.

Podobných problémů je více. Otázka tedy zní, jak vznikly všechny mnohobuněčné organismy včetně člověka?

VÍCE INFO

8

JAK VZNIKLA POHLAVÍ A POHLAVNÍ ROZMNOŽOVÁNÍ?

Nepohlavní rozmnožování vede k dvojnásobně většímu reprodukčnímu úspěchu („zdatnosti“) při využití týchž zdrojů, než rozmnožování pohlavní. Jak tedy vůbec mohlo pohlavní rozmnožování přinést organismům dostatečnou výhodu na to, aby si jej, obrazně řečeno, vybraly? Nehledě na to, že pohlavní rozmnožování je obecně mnohem náročnějším, zdouhavějším a rizikovějším způsobem rozmnožování. Pro představu: **1)** mnohobuněčný organismus musí nejprve nalézt vhodného partnera opačného pohlaví téhož druhu, jako je on sám, **2)** samec i samice musejí být v principu plodní a k jejich spojení musí dojít v poměrně krátkém období plodnosti, **3)** samice, která má obvykle na starosti péči o mláďata před narozením a krátce po narození, musí vyvíjet nemalé úsilí, aby své potomky uchránila před hladem a predátory a zároveň sama přežila, **4)** mezi samcem a samicí musí existovat vzájemná anatomická, fyziologická, chemická i genetická podobnost a komplementarita – tj. vzájemné doplňování se, **5)** pohlavně se rozmnožující organismy jsou obecně daleko náchylnější ke vzniku nebezpečných mutací, které zvláště v malých populacích bývají fatální, což u nepohlavně se rozmnožujících není problém. To jsou jen některé z „nevýhod“ pohlavního rozmnožování, jehož masové rozšíření v přírodě tak pro evolucionisty zůstává další velkou záhadou. Ostatně, jak mohly pouhé fyzikální a chemické procesy vynalézt bez jakéhokoliv plánu vzájemně se doplňující samčí a samičí pohlavní orgány, a to koordinovaně a v tutéž chvíli, včetně všech výše uvedených schopností a mechanismů?

9

KAM ZMIZELY EVOLUČNÍ MEZIČLÁNKY?

Při pohledu na fosilní záznam ale i na současnou přírodu, se člověk nemůže ubránit zjevné skutečnosti, že nikde nenacházíme tzv. evoluční mezičlánky mezi hlavními skupinami organismů, jako jsou kmeny, třídy, řády a čeledi! O tomto závažném problému, který v paleontologii, ale i v biologii přetrvává dodnes, věděl už Darwin a dokonce i někteří jeho předchůdci. Doufali, že tyto chybějící mezičlánky se brzy najdou. Od té doby však uplynulo již bezmála 200 let a i přes neúnavnou práci tisíců paleontologů ze všech koutů světa, zůstává stůl s evolučními mezičlánky stále prázdný. Tento zjevný rozpor a nesoulad mezi teorií a praxí potvrdil i slavný paleontolog a evolucionista S. J. Gould, když napsal: „*Dodnes přetrvává – jako jakési obchodní tajemství paleontologie – extrémní vzácnost přechodných forem ve fosilním záznamu.*“⁶ Nutno podotknout, že nalezení takového fosilního mezičlánku je pro drtivou většinu paleontologů životním snem a vrcholem jejich vědecké kariéry, takže motivace je zde obrovská. Podobné „zklamání“ však zažívají i biologové, kteří přechodné formy (evoluční mezičlánky) na úrovni vyšších taxonomických skupin nepozorují ani v současné přírodě, vše jsou de facto jen variace v rámci čeledí a rodů. Docházíme tedy k zřejmému závěru, že všechny ty evoluční rodokmeny v učebnicích a encyklopediích, údajně dokazující rodovou příbuznost všech organismů, nejsou založeny na reálných fosilních nálezích ani pozorováních současné přírody, ale na představách a spekulacích některých paleontologů a biologů vedených ideologickým závazkem k Darwinově konceptu.

[VÍCE INFO](#)

10

PROČ SE MNOHÉ ORGANISMY V HISTORII VŮBEC NEZMĚNILY?

Jak je možné, že se během údajných stovek miliónů let evoluce některé organismy – nazývané „živé fosilie“ – de facto vůbec nezměnily, když za stejnou dobu se prý z bakterie vyvinul člověk? Jinými slovy, proč se některé organismy, dle evoluční teorie, měnily v historii přírody naprosto zásadním způsobem a jiné, žijící v téže době a podobně dlouho, se nezměnily prakticky vůbec? Skutečně, při pohledu na mnohé fosilní druhy se člověk nedokáže ubránit dojmu, že vypadají téměř na chlup stejně, jako jejich dnes žijící zástupci – např. ostrorep americký, latimérie podivná, ginkgo biloba, nautilus – loděnka, ptakopysk a mnohé další. Podobně o tomto problému hovořil i přední světový paleontolog profesor Gould: „Skutečnost, že druhy jsou stabilní v čase, musí být považována za hlavní problém evoluce.“⁷ Jen pro představu, evolucionisté tvrdí, že člověk se ze zvířat podobných dnešním šimpanzům vyvinul za méně než 30 miliónů let, přitom zmíněná latimérie, dnes běžně nalézána u Komorských ostrovů, vypadá naprosto stejně, jako její údajně 70 miliónů let stará fosilie, a podobných příkladů jsou dnes již stovky. Tento zjevný rozpor hraje opět silně do karet stvořitelské teorii, která o historické stabilitě základních druhů hovoří již od samého začátku. Podobnou zkušenost s druhovou stabilitou mají ale i šlechtitelé a genové inženýři. Otázka tedy zní, pokud se ani za stovky miliónů let mnohé organismy nijak zásadně nezměnily a nelze je nijak zásadně změnit ani dnes se všemi moderními šlechtitelskými technologiemi, došlo vůbec k evoluci?

VÍCE INFO

11

JAK MOHLY POUHÉ CHEMIKÁLIE VYTVOŘIT INTELIGENCI A MORÁLKU?

Touto otázkou se dotýkáme citlivého tématu, a sice zda je člověk něčím víc než jen materiálem svého těla. Kdosi řekl, že pokud bychom vzali stavební materiál těla dospělého člověka (kromě vody), vešel by se do velké zavřovací sklenice (urny). Pokud bychom se o totéž pokusili s veškerou kódovanou informací uvnitř lidského těla, která se neustále dynamicky čte, vyhodnocuje, opravuje a ukládá, potom bychom dospěli k číslům vyjadřujícím množství informace obsažené ve všech knihovnách světa, včetně internetu. Připodobnit bychom to mohli k Mt. Everestu plnému informací. Pokud bychom se ale ptali na míru inteligence či kvalitu morálky a charakteru nějakého člověka, potom je velice těžké rozhodnout, jak něco takového smysluplně „změřit“. Přitom se asi všichni shodneme na tom, že život poctivého, citlivého, nesobeckého a milujícího člověka má přeci jen větší váhu a obecný prospěch než život někoho, kdo jde „přes mrtvoly“. Samotné chemikálie tedy bezpochyby mohou ovlivňovat či poškozovat již existující inteligenci nebo morálku, např. alkohol či drogy, ale nemohou je samy o sobě vytvořit. Možná by si někdo i přál, že by se po spolknutí tabletky stal poctivým, nesobeckým nebo chytrějším, ale takhle to, naštěstí, nefunguje. Otázka tedy zní, měla by se studentům předkládat evoluční nihilistická morálka, která pravdu, spravedlnost nebo obětavou a nesobeckou lásku považuje jen za různé evoluční strategie přežití navozující iluzi vztahu a dobra? Opravdu nemá lidský život větší cenu, než hromádka chemikálií v jedné malé urně, jak tvrdí evolucionisté?

VÍCE INFO

12

PROČ NAŠE SPOLEČNOST TAK ÚZKOSTLIVĚ CHRÁNÍ NOVODOBÉ EVOLUČNÍ MÝTY?

Lidstvo se již odnepaměti snaží zjistit, co je příčinou čeho nebo co z čeho pochází a pak tyto poznatky využívat ve svůj prospěch. V podstatě je to to hlavní, čím se zabývá i celá novověká věda. Vědci však záhy dospěli k závěru, že příčiny některých „věcí“ nelze vědecky přímo uchopit – např. příčinu vesmíru, života, člověka nebo mravnosti. Proto se tyto otázky staly předmětem vleklých sporů, do kterých se promítají nejrozličnější kulturní, morální a společenské vlivy, osobní preference, víra, ale i strach. Dnes zřejmě nejrozšířenější snahou vysvětlit příčinu všech věcí je tzv. evoluční teorie. Málokdo však ví, že evoluční teorie počítá pouze s materiálními příčinami všech jevů, což ale odporuje pozorované realitě v mnoha zásadních ohledech – viz. otázky č. 2, 3, 5 a 6. Proto evolucionisté velmi často vymýšlejí ohebné příběhy ve snaze „vysvětlit“ právě ty jevy, které evoluční teorii odporují. Americký akademik prof. Philip Skell to výstižně vyjádřil těmito slovy: „*Darwinistické výklady jsou často příliš ohebné, například: přirozený výběr způsobuje, že jsou lidé sobečtí a agresivní – kromě případů, kdy z nich dělá naopak lidi altruistické a mírumilovné. Nebo, přirozený výběr vede ke vzniku sexuálních predátorů, kteří dychtivě šíří své semeno – kromě případů, kdy vybere naopak muže, kteří jsou věrnými ochránci a zabezpečovateli svých rodin. Je-li ale výklad tak obojaký, že dovede „vysvětlit“ jakékoliv chování, i vzájemně opačné, pak je velice obtížné ověřit experimentálně jeho pravdivost, natož jej pak použít jako něco, co příznivě ovlivňuje další výzkum.*“⁸

VÍCE INFO

13

KDE JSOU VŠECHNY TY PŘEVRAVNÉ VĚDECKÉ OBJEVY VYCHÁZEJÍCÍ Z EVOLUČNÍHO MYŠLENÍ?

Velké objevy stály vždy u zrodu nových vědních oborů, např. s objevem radioaktivity a struktury atomu začala vznikat radiologie a jaderná fyzika, s objevem matematických zákonitostí křížení rostlin a posléze i s objevem genetického kódu začala vznikat moderní genetika apod. O evoluční biologii nebo obecně evolučním paradigmatu však totéž říci nelze. Darwinovy objevy považované za počátek evoluční biologie byly ve skutečnosti hrubě přeceněny a nesprávně interpretovány – viz otázka č. 4. Darwin ani jeho následovníci ve skutečnosti neobjevili, v souvislosti s evolucí, jediný přírodní proces či zákon, na jehož základě by bylo možno vybudovat standardní logickou stavbu nového vědního oboru. Obecná evoluční teorie o vývoji člověka z prvků je tedy jen jakousi dogmatickou filozofickou konstrukcí, kterou reálná věda de facto nepotřebuje. Americký biochemik Marc Kirschner z katedry systémové biologie Harvardovy univerzity na to upozornil těmito slovy: „V uplynulých 100 letech pracovala téměř veškerá biologie nezávisle na evoluční teorii, samozřejmě s výjimkou evoluční biologie. Obory jako molekulární biologie, biochemie nebo fyziologie s evolucí prakticky vůbec nepočítají.“⁹ Podobně i chemik prof. Skell: „Jsou to naše poznatky o tom, jak organismy reálně fungují, co tvoří základní znalostní výbavu lékařů, veterinářů a farmářů, a nikoliv evoluční spekulace o tom, jak asi vznikly před milióny let...“¹⁰ Evolucionismus tedy ve skutečnosti brání rozvoji lékařských věd.¹¹ Nabízí se otázka, proč školy, univerzity a média dávají stále větší prostor evolučním dogmatům, na úkor skutečné vědy?

VÍCE INFO

14

PROČ SE EVOLUČNÍ TEORIE PREZENTUJE JAKO OPERAČNÍ VĚDA?

V roce 1959 přednesl sir Julian Huxley, vnuk Darwinova „buldoka“ Thomase Henryho Huxleye, na půdě Chicagské univerzity následující proslov: „...v roce 1859 otevřel Darwin cestu k nové psychosociální úrovni – s novým ideologickým vzorcem, jak organizovat veškeré myšlenky a víru podle evolučního světového názoru ... Země nebyla stvořena, vyvinula se a stejně tak i všechna zvířata a rostliny, které na ní kdy žily – včetně nás lidí, naší mysli a duše stejně jako i mozku a těla – a stejně tak se vyvinulo i veškeré náboženství. Evolučně uvažující člověk již nehledá útěchu ve své samotě v náručí pomyslného Božského otce, který sám je dílem člověka. ... Tato vize evoluce nám umožňuje spatřovat – byť neúplně – obrysy nového náboženství, které zcela jistě povstane, aby naplnovalo potřeby přicházejícího nového věku.“¹² Když se zeptali evolucionisty prof. Dawkinse, zda někdy někdo pozoroval evoluci od molekul k člověku, odpověděl: „Evoluce byla pozorována, ovšem nikoliv v době, kdy k ní docházelo.“¹³ Z těchto a mnoha dalších prohlášení čelních představitelů evoluční komunity vyplývá, že evoluční teorie je spíše metafyzickým výzkumným programem, jehož ambice sahají až do oblasti společenské, náboženské a sakrální. Věda totiž z definice vyžaduje opakovatelnou ověřitelnost všech poznatků, a to na požádání. Nabízí se tedy otázka, proč se evoluční teorie prezentuje ve školách a v médiích jako věda? Může si snad někdo na požádání ověřit, jestli se člověk vyvinul ze zvířat a Země z mračen prachu a plynů nebo na požádání zopakovat proces, kterým k tomu došlo?

VÍCE INFO

15

PROČ SE EVOLUČNÍ SVĚTONÁZOR VYUČUJE V HODINÁCH PŘÍRODNÍCH VĚD?

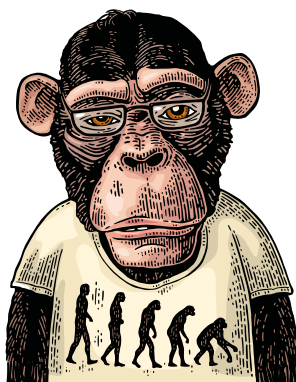
Diskusi na toto téma můžeme otevřít myšlenkou obvykle připisovanou Abrahamu Lincolnovi: „*Filozofie přijímaná ve školních třídách v jedné generaci se stane filozofií vlády v generaci příští.*“ Pokud se našim dětem ve školách vštěpuje názor, že člověk se vyvinul ze zvířat a že morálka se vyvíjí a má vyvíjet dle potřeb společnosti, potom by nás nemělo tolik překvapovat, když se pak podle toho chovají. Slavný britský historik a spisovatel C. S. Lewis k tomu poznamenal: „*Tzv. univerzální evolucionismus je snad nejrozšířenějším způsobem uvažování o původu všech věcí. Jedná se o víru, která vede lidi k tomu, aby považovali za přirozené si myslet, že morálka pochází z různých divošských tabu, zralý, dospělý cit z dětské sexuální nevyrovnanosti, myšlení z pudů, duch ze hmoty, organické z neorganického a kosmos z chaosu. Tento pohled se mi však jeví jako nadmíru nerozumný ... Od dětství se učíme všimati si, jak dokonalý dub vyrostl ze žaludu, a zapomínáme, že žalud sám předtím spadl z dokonalého dubu.*“¹⁴ Karl Popper, slavný filozof vědy, prohlásil na adresu darwinismu: „*Darwinismus není ověřitelnou vědeckou teorií, ale metafyzickým (náboženským) výzkumným programem...*“¹⁵ Podobně i Michael Ruse, slavný filozof vědy a evolucionista, připustil, že: „*Evolucionismus (evoluční světonázor) je náboženstvím. Platilo to o něm v jeho počátcích a platí to o něm i dnes.*“¹⁶ Je-li vyučování náboženství v hodinách přírodních věd zakázáno, proč se tam potom učí o evoluci od ničeho k člověku, navíc když samotní architekti evolučního paradigmatu o něm prohlašují, že nese prvky náboženství?

VÍCE INFO

ZDROJE CITACÍ

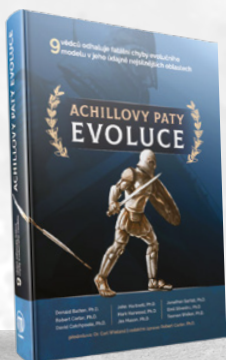
- 1 Davies, P., Australian Centre for Astrobiology, Sydney, *New Scientist* **179**(2403):32, 2003.
- 2 Knoll, A.H., PBS Nova interview, How Did Life Begin? July 1, 2004.
- 3 Harold, F.M. (Prof. Emeritus Biochemistry, Colorado State University) *The way of the cell: molecules, organisms and the order of life*, Oxford University Press, New York, 2001, p. 205.
- 4 Dawkins, R., *The Blind Watchmaker*, W.W. Norton & Company, New York, str. 1, 1986.
- 5 Crick, F., *What mad pursuit: a Personal View of Scientific Discovery*, Sloan Foundation Science, London, 1988, str. 138.
- 6 Gould, S.J., Evolution's erratic pace, *Natural History* **86**(5):14, May 1977.
- 7 Gould, S.J. and Eldredge, N., Punctuated equilibrium comes of age. *Nature* **366**:223–224, 1993.
- 8 Skell, P.S., Why Do We Invoke Darwin? Evolutionary theory contributes little to experimental biology, *The Scientist* **19**(16):10, 2005.
- 9 Jak bylo citováno v *Boston Globe*, 23 October 2005. http://www.boston.com/news/globe/ideas/articles/2005/10/23/missing_links
- 10 Skell, P.S., The Dangers Of Overselling Evolution; Focusing on Darwin and his theory doesn't further scientific progress, *Forbes* magazine, 23 Feb 2009; http://www.forbes.com/2009/02/23/evolution-creation-debate-biology-opinions-contributors_darwin.html.
- 11 Např. Krehbel, M., Railroad wants monkey off its back, *Creation* **16**(4):20–22, 1994; creation.com/monkey_back.
- 12 Viz přepis projevu sira Juliana Huxleye od str. 249 dále – archive.org/stream/evolutionafterdao3taxs/evolutionafterdao3taxs_djvu.txt
- 13 Přepis rozhovoru v angličtině na www.pbs.org/moyers/journal/archives/dawkins_now.html, 3 December, 2004.
- 14 Lewis, C.S., z přednášky Je teologie poezií? přednesené v oxfordském Sokratovském klubu v roce 1944.
- 15 Popper, K., *Unended Quest*, Fontana, Collins, Glasgow, str. 151, 1976.
- 16 Ruse, M., How evolution became a religion: creationists correct? *National Post*, str. B1,B3,B7 May 13, 2000.

15 vědců odhaluje fatální chyby
evolučního modelu v jeho
údajně nejsilnějších oblastech

ACHILLOVY PATY EVOLUCE

ZÍSKEJTE
2DVD,
studijní
brožurku
i knihu

eshop.maranatha.cz

genesisera.cz

KDO JE ODPOVĚDNÝ ZA TUTO BROŽURKU?

Tento leták byl převzat od společnosti Creation Ministries International, upraven a doplněn pro potřeby vzdělávacího a osvětového projektu GENESISERA.CZ realizovaného společností Maranatha z.s..

Leták je zdarma k dispozici jednotlivým zájemcům a církvím, které chtějí pomoci v České a Slovenské republice šířit povědomí o těchto velmi cenzurovaných informacích.

V případě zájmu nám můžete napsat na email:

redakce@genesisera.cz

www.genesisera.cz

přednášky | knihy | brožurky
letáky | filmy | konference